

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har overskredet sine beføjelser i strid med de relevante EU-retlige bestemmelser ved beregningen af størrelsen af den delvise refusion til Ungarn af den nationale støtte, der blev ydet i 2011 til producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren.

Det er sagsøgerens opfattelse, at EU-retten ikke fastsætter nogen mulighed for, at Kommissionen i sin beslutning om delvis fællesskabsrefusion af den nationale støtte, der blev ydet til producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren i overensstemmelse med artikel 103e i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007⁽¹⁾ kun indrømmer refusion af de beløb, som Ungarn angav i sin ansøgning om ydelse af den nationale støtte, hvori de er fastsat som »anslåede« eller »forventede«.

Det er sagsøgerens opfattelse, at Kommissionens godkendelse af den nationale støtte i overensstemmelse med artikel 103e i forordning nr. 1234/2007 henviser til ydelsen af støtten og ikke Kommissionens fastsættelse af et loft over den støtte, der kan ydes. Sagsøgeren har anført, at dette loft er entydigt fastsat i forordning nr. 1234/2007, som bestemmer, at den nationale støtte ikke må overstige 80 % af medlemmernes eller producentorganisationernes bidrag til driftsfondene. Reglerne om EF's delvise refusion giver heller ikke Kommissionen mulighed for ved godkendelsen af nævnte delvise refusion som loft at fastsætte det beløb, som medlemsstaten har meddelt Kommissionen i sin godkendelsesansøgning enten som det samlede støttebeløb, eller som det forventede støttebeløb for visse producentorganisationer. Dette gælder så meget desto mere, når den ungarske regering i nævnte meddelelse angav de omhandlede beløb som blot planlagte eller anslåede.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at Kommissionen har ret til at kontrollere, at den faktisk ydede støtte ikke har overskredet føromtalt loft på 80 %, og at den ansøgte refusion ikke overstiger 60 % af den ydede støtte, men ikke til som loft for refusionen at fastsætte de i godkendelsesansøgningen vedrørende den omhandlede ansøgning angivne beløb, især når ansøgningen fremhæver, at oplysningerne er fastlagt på forhånd eller anslåede. Såfremt størrelsen af den nationale støtte, der ydes til enhver producentorganisation, af bestemte årsager ændrer sig i løbet af året, skal EF's delvise refusion ydes for den faktisk modtagne støtte, for så vidt som betingelserne i EU-retten i denne henseende er opfyldt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (EUT L 299, s. 1).

Sag anlagt den 6. januar 2014 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet

(Sag T-14/14)

(2014/C 71/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran), Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Iran), IRISL Europe GmbH (Hamburg, Tyskland), IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Iran), Irano — Misr Shipping Co. (Teheran), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran), Shipping Computer Services Co. (Teheran), Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teheran), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teheran) og Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teheran) (ved F. Randolph, QC, barrister M. Lester og solicitor M. Taher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at der ikke er hjemmel for de anfægtede foranstaltninger, der, kort efter at den første sagsøger (IRISL) havde fået medhold i et annullationsøgsmål, opstillede det kriterium for opførelse på listen, at der forelå en forbindelse med denne sagsøger.
- 2) Med det andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgernes berettigede forventninger, princippet om retskraft, retssikkerhedsprincippet, principperne om *non bis in idem* og *res judicata* samt princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar ved ikke at informere IRISL eller de andre sagsøgere om, at det havde til hensigt at gennemføre de anfægtede foranstaltninger og ved ikke at have givet sagsøgerne mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil.

- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at de anfægtede foranstaltninger krænker sagsøgernes grundlæggende rettigheder, herunder sagsøgernes ret til respekt for deres omdømme og ejendom.
- 5) Med det femte anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet har misbrugt sine beføjelser ved at gennemføre de anfægtede foranstaltninger; det er ikke korrekt anvendelse af Rådets beføjelser at rette disse mod IRISL og hermed forbundne selskaber og dermed omgå en af Domstolen afsagt dom.

267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den anden sagsøger, annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder den anden sagsøgers omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsområdet har sagsøgerne anført fire anbringender.

- 1) Første anbringende om, at afgørelse 2010/413/FUSP, som ændret, og forordning (EU) nr. 267/2012 ⁽¹⁾ er retsstridige og ikke finder anvendelse i henhold til artikel 277 TEUF.

I denne sammenhæng har sagsøgerne bl.a. gjort gældende, at Rådet har ændret retsgrundlaget for opførelse af sagsøgernes navne på sanktionslisterne for at kunne pålægge dem sanktioner. Rådet har med ændringen af retsgrundlaget åbenbart misbrugt sin skønsbeføjelse.

- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og begrundelseskravene.

Sagsøgerne har i det væsentlige gjort gældende, at Rådet ikke har angivet en tilstrækkelig begrundelse for sagsøgernes opførelse på sanktionslisterne. Der mangler enhver begrundelse for de væsentlige kriterier, som Rådet har støttet sin afgørelse på.

- 3) Tredje anbringende om det manglende grundlag for sagsøgernes opførelse på sanktionslisterne.

Sagsøgerne har med dette anbringende anført, at Rådets begrundelse for sagsøgernes genopførelse på sanktionslisterne er indholdsmæssigt forkert.

- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af ejendomsretten, retten til at oprette og drive egen virksomhed, retten til respekt for familielivet og proportionalitetsprincippet.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at deres genopførelse på sanktionslisterne er en tilsidesættelse af deres ejendomsret og retten til at oprette og drive egen virksomhed samt af den anden sagsøgers ret til respekt for familielivet. De mener, at opførelsen på sanktionslisterne er et uforholdsmæssigt indgreb, der er åbenbart uegnet til at opfylde de formål, der forfølges med de anfægtede retsakter, og under alle omstændigheder går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå disse formål.

Sag anlagt den 20. januar 2014 — HTTS og Bateni mod Rådet

(Sag T-45/14)

(2014/C 71/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Tyskland) og Naser Bateni (Hamburg) (ved advokaterne M. Schlingmann og F. Lautenschlager)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

Den første sagsøger har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den første sagsøger, annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den første sagsøger, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder den første sagsøgers omkostninger.

Den anden sagsøger har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører den anden sagsøger, annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).